

L'última robinsonada de l'escriptor Vicenç Pagès

L'autor figuerenc va presentar fa uns dies 'Robinson', la seva darrera novel·la, a la biblioteca de Figueres

Albert Carol i Vicenç Pagès, durant la presentació

Un dia d'estiu, un home, H., s'escola, sense ser vist, dins la casa dels veïns, aprofitant que aquests han marxat de vacances. Inicia així una aventura, l'Operació Comando, per posar fi a allò que el turmenta. Serà aquest l'inici d'un viatge introspectiu per l'univers i la ment d'H., un personatge peculiar, que es mou entre la folia i la lucidesa, creat per l'escriptor figuerenc Vicenç Pagès (Figueres, 1963) per protagonitzar la seva darrera novel·la, 'Robinson'.

A diferència de l'anterior novel·la, 'Dies de frontera' (2014), 'Robinson' podria succeir en qualsevol lloc, en qualsevol moment, ja que l'autor no dona pistes ni de l'escenari ni del temps. "És un repte eliminar l'attrezzo", reconeix l'autor que confessa, però, que li venia de gust, ara mateix, aquesta manera despallada, però controlant molt els límits, d'escriure. Una neutralitat, doncs, del tot volguda i amb la finalitat "de sorprendre ara el lector". "El que m'agrada dels llibres són els toms que donen, perquè si ho veus venir tot...; ara no hi ha massa temps per llegir, així que és millor trobar coses curioses, que vulguin ser diferents", comenta, una estona abans de la presentació del llibre a la biblioteca de Figueres.

De curiós, H., ho té tot. Un home de mitjana edat, que fa de carter recurrent els mateixos carrers set hores al dia, dia rere dia, solter, solitari conscient i excèntric, amb una vida marcada per la rutina que li aporta serenor. Però, a mesura que ens endinsem en el seu món interior, ens trobem amb un home que reflexiona més enllà de la superfície, "queveu coses des de fora malgrat que mai és crític" amb el món que l'envolta, sinó que crea el seu propi món. Ficar-se tant dins la seva ment ha estat, per a Pagès, "com desplegar facetes no desenvolupades". "Només tenim una vida i, a vegades penses, i si hagués fet això o allò, són com vides possibles, especulacions", diu tot afegint que un desig habitual podria ser el fet d'entrar a casa dels altres per explorar.

En el cas d'H., ell ja és un explorador nat perquè, des de petit, arran d'una malaltia, ha trobat dins la seva ment una manera de transportar-se, d'evadir-se i aïllar-se de l'entorn, de protegir-se, de crear. Aquest viatge interior està intrínsecament vinculat a un element, el llit, concretament, un llit flotant. Pagès reivindica aquest espai on passem anys de la nostra vida, però que quasi mai apareix dins l'àmbit literari. "Al llit, imaginem moltes coses i H. és un professional", comenta tot afegint que la vida de les persones no és només "el que succeeix, sinó el que imagines que pot passar, els plans que fas, les coses que vas callar...".

Un Robinson urbà

Per a Pagès, H. "és un artista pur, un artista sense obra, però amb totes les seves qualitats: la soledat, la concentració, la introspecció... fins i tot té un punt d'ermità perquè es concentra en la part creativa". És una mena de Robinson urbà. En aquest cas, Pagès reconeix que ha fet "una robinsonada" tot fent referència a l'autor francès Michel Tournier, que va sentenciar que "tots els escriptors havien de fer el seu Robinson". "Sempre havia tingut ganes de fer-ho, ho trobo pretensions, però com que és un personatge que existeix fa temps...", diu Pagès, que justifica que la novel·la es tituli Robinson perquè H. és l'absolut protagonista i tota l'acció succeeix dins la seva ment. "El títol és molt important", reconeix i, modestament, afegeix que en moltes ocasions els editors li han canviat la seva proposta inicial amb molt d'encert.

L'estil d'escriptura de Pagès impregna tot 'Robinson', una delectació pel detall, per la contemplació. "Mai deixes de ser tu mateix, som massa grans, estem massa fets", argumenta l'autor figuerenc. Aquesta novel·la es publica sense cap premi al darrere, quelcom que diu Pagès també és bo. No es veia escrivint una continuació de Dies de fronteres, quelcom temptador perquè bona part de la feina ja estava feta, però on ell no copsava interès ni diversió, elements absolutament essencials.

Font del document:

http://www.emporda.info/cultura/2017/11/24/ultima-robinsonada-lescriptor-vicenc-pages/375221.html?utm_source=rss